

عنوان مقاله:

اثر نانو گرافن اکسید با دوز 23 mg/kg بر تعداد سلولهای مگاکاریوسایت و کوپفر در کبد جنین موش نژاد NMRI

محل انتشار:

اولین کنگره سراسری فناوریهای نوین ایران با هدف دستیابی به توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهسا افضلی - دانشجوی کارشناسی ارشد زیست شناسی جانوری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

کاظم پریور - استاد، گروه زیست شناسی جانوری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

نسیم حیاتی رودباری - استادیار، گروه زیست شناسی جانوری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

علیرضا بدیعی - دانشیار، دانشکده شیمی، پردیس علوم پایه، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: به منظور بررسی اثرات نانو گرافن اکسید بر روی مراحل تکوین تعداد سلولهای مگاکاریوسایت و کوپفر در کبد از روش *in vivo* استفاده شد. مواد و روشها: در این تحقیق موشهای باردار گروههای تجربی در روز 9 بارداری مورد تزریق نانوگرافن اکسید به روش درون صفاقی با دوز 23 mg/kg قرار گرفتند. در روز 15 بارداری جنین ها از بدن مادران خارج شده و کبد ها از بدن آن ها جدا گردید. پس از آماده سازی بافتی تعداد سلولهای مگاکاریوسایت و کوپفر مورد بررسی های مورفولوژیکی، هیستولوژیکی و تحلیل های آماری قرار گرفتند. نتایج: نتایج آماری حاصل از شمارش تعداد سلولهای مگاکاریوسایت و کوپفر در گروه تجربی که نانوگرافن اکسید دریافت کرده بود تغییرات معنی داری را نسبت به گروههای کنترل و شم نشان داد؛ بطوریکه در دوز 23 mg/kg افزایش معنی داری را در تعداد سلولهای مگاکاریوسایت در سطح معنیداری $P < 0.05^*$ در تعداد سلولهای کوپفر در سطح معنی داری $P < 0.001^{***}$ مشاهده کردیم. نتیجه گیری: یافته ها نشان دهنده این است که نانو گرافن اکسید بر روی تکامل کبد جنین های موش تاثیر منفی و مخرب دارد

کلمات کلیدی:

نانو گرافن اکسید، کبد، سلولهای کوپفر، سلولهای مگاکاریوسایت، تکنیک *in vivo*

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/345385>

